

Vaktiyle bulunduğu küçük yerde geçim sıkıntısı çeken dürüst ve temiz yaratılışlı genç bir adam, bir gün memleketine çok uzakta bulunan bir şehir merkezine giderek iş bulup çalışmaya, kendine yeni bir hayat düzeni kurmaya karar verdi Bu niyetle vakit kaybetmeden hazırlanıp yola koyuldu.

Genç adam bu yolculuğu sırasında yorum ve açıklaması kendisi için imkânsız olan bir takım olaylarla karşılaştı.

Bunlardan biri şuydu: Bazı kimseler bir tarlaya buğday ekiliyorlar, ekilen buğdaylar hemen yetişip olgunlaşıyor, onlar da hiç vakit kaybetmeden hasat ediyorlar, sonra bunları ateşe verip yakıyorlardı

İkinci olarak şuna şahit olmuştu: Bir adam büyük bir taşı kaldırmaya çalışıyor, kaldıramıyor; ama bu taşa bir tane daha ekleyince kaldırabiliyor, bir üçüncüyü ekleyince daha da rahat kaldırabiliyordu

Şahit olduğu bir başka olay da şu idi: Bir adam bir koyuna binmiş, onun üzerine birkaç kişi daha binmiş koşturuyorlar, arkalarından birileri de onlara yetişmek için çabalıyor ama yetişemiyorlardı

Adam bunlarla kafası karışmış birhalde uzun yolculuğun nasıl geçtiğini anlamadan şehrin kapısına geldi Burada nurani bir ihtiyar kendisini durdurup nereden geldiğini, niçin geldiğini yolculuğun nasıl geçtiğini sordu Adam herşeyi anlattı ve yolda karşılaştığı alışılmamış hadiseleri de serüvenine eklemeyi unutmadı Bunun üzerine ihtiyar bu genç adama rastladığı olayları bir bir açıkladı:

“Senin yolda ilk rastladığın buğday ekip hemen hasat eden ve sonra ateşe verip yakan insanlar, iyilik edip de onu sağda solda konuşarak değerini sıfıra indiren insanları simgeler. (Atalarımız boşuna dememişler 'iyilik yap denize at balık bilmezse hâlık bilir' diye. Zamanımızda ise Hacı falancanın hayratı, vs' diye kocaman tabelalarla iyilik ilan edilir oldu. Acaba o iyiliği millet için mi yaptı? Yoksa Allah c.c. için mi?)

Taş kaldırmaya çalışan kimse de şunu anlatır: İnsana ilk işlediği günah ağır gelir, onun altında

ezilir Ama ona tevbe etmeden başka günahlar işlemeye devam ederse artık o günahlar ona hafif gelmeye başlar. (Hazreti Resulü ekrem efendimiz 'elbette kalpler demirin paslandığı gibi paslanır. Dikkat edin! Muhakkak kalplerin cilası 'Lailahe illallah'tır, buyurdu. Ve yine '

kişi bir günah işlediğinde kalbine siyah bir nokta atılır, tevbe ederse ne âlâ. Yok eğer tövbe etmezse tekrar günah işlediğinde yanına bir nokta daha atılır, bir daha, bir daha derken nihayet kalbisimsiyah ve kaskatı olur artık ona vaaz ve nasihat kâr etmez.'

mealindeki hadisi şerifi buyurdu. Dolayısı ile cilalanmayan kalp paslı demir gibi sahibinin işine yaramaz ya onu zikrullah ile parlatır, ibadet ehli olur ve işlediği gûnahtan rahatsız olur. Yada onu cehennemde parlatırlar. -bundan Allah'a sığınırız-

Koyun ve ona binenlere gelince, koyun cennet hayvanıdır Sırtındakileri cennete taşımaktadır Koyuna ilk defa binen alimlerdir Ondan sonra binenler her sınıftan müminlerdir Bunlara yetişmek için koşanlar ise inançsızlardır." -Alıntı-